

Vargågna!

Girundlând par la nôstra canpâgna, spass am câpita ed vâdder dâl vèci cà melmèssi, abandonè, pr an dîr pròpi dscalatrè al pònt che oramâi âli én drî a crudèr dal tòtt. Pr esâmpi la Frabâza ed Castelmažaur (qué sâura), una cà colònica, con la sô târr clunbèra, un cunplès d una blazza da incantèr. La tîz, la stâla e la casèla âli én oramâi vgnó zâ dal tòtt, mo al sît l é sänper beléssum.

Pôc luntàn dala Frabâza ai é cal pôc ch'ai armâgna dla cîsa ed Sant Apulinèr dal Rânc (*Sant'Apollinare di Ronco*, qué sâtta).

In antîg l èra un sbdèl pr i pelegren e incû... un canpanèll zircundè da... gnént o, par méi dîr, da quall che una vòlta l'èra una cisulénna ed canpâgna.

Mo, a dégg mé ch'a sän inción, cum êl pusèbbil lasèr andèr in malâura di quí acsé bî? Pusèbbil ch'an i séppa brîsa una lazz ch'la pòsa ublighèr i padrón a mantgnîr cum và zèrt "monumént" ed sô proprietè? Bisugnarèv che al Stèt o chi par ló al géss: "Té t è una cà antîga ch'la vén zâ a pîz? Benéssum véss t an i brîsa bân ed mantgnîrla cum và, mé a t la

tói e a la dâg a chi é in grèd ed valorizèrla!"

Al sò, quasst l é sâul un insónni, mo al s prèv aplichèr anc a tòtti âl cà ed manòvra dal Navèlli che al Demâni, piotòst che dèri a chi prèv salvèri, al preferéss vaddri vgnîr zâ... Quasst l é al destén dal Sustgnén e dal Sustgnâz, ed quall di Grâs, quall ed Curdgèla e la Ciusatta dal Rânc...

Al Pânt dla Biânnda, nâ! Parché ai fò un sugèt che, *in illo tempore*, tant al fè e al brighé che cal puntgén al fò salvè... Ai n é di mât, vaira?

F. C.

Pgnatén

Puvrètt nuèter! Prémma al Còvid con un mócc' ed mûrt e adès una guèra con un mócc' ed mûrt, e inción sà quand la finirà. Âu ragâz, i s an fât un bèl pgnatén!

Ste PGNATÉN al vén da un'usanza antîga: par dèr di dân a quelcôn as mitèva a bójjer un pgnatén (pentolino) con dânter dl'èrba spezièl e in st mânter as gèva dâl paròl da instariarî. Acisé, al dé d incû, avän la frès **i i an fât un pgnatén** par dîr che ai stè fât un schèrz pôc senpâtic. E pòst ch'ai môr tanta zânt, pió che pgnatén la m pèr una tragèdia. A in aprufètt pr arcurdèr che, in dialàtt bulgnais, as pòl murîr acsé: carpèr, andèr al gabariòt, pighèr i usvéi, andèr par d là, andèr da Brèsa, ciapèr la caròza ed Gulfîr, sbâter âli èli (cómme quand as tira al còl a un pulâster), tirèr i ûltum, fèr fagòt, andèr a fèr tèra da pgnât... e i n én brîsa tòtt. A finéss con cal **Sbaitîr** ch'i adruvèven i muradûr e i gratón.

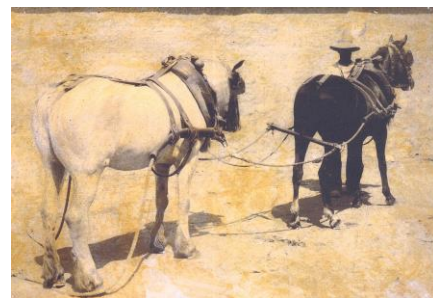
Mo dänni bân un tâi e bacajän ed quí pió aligher, arcurdând un sugèt dimónndi cgnusó dai bulgnîs int la prémma metè dal Novzânt, ch'al môrs dal 1960. L èra un fiacaréssta ch'al stèva ed cà in Predalè e l'avèva nómm *Arturo Landi* mo i i mitènn só al scutmâi ed **Bèl di bî**, parché – puvràtt – l èra pió brótt... d una caghè int i linzû. A ste fiacaréssta ai piàsèva dimónndi la bvanda e ala sîra l èra sänper inbarièg dûr. Par furtónna l avèva un cavâl inteligiânt che quand al s n adèva d èser arivè al'ûltma cãursa dla giurnèta, al s mitèva a trutèr ed gran carîra pr

arivèr ala sô stâla. Al fò acsé ch'ai nasé al môd ed dîr **Fèr cómme al cavâl ed Bèl di bî**, adruvè par quí – òmen o automobil – che i s mitèven a còrrer al inpruvîs pió in fûria dal sòlit.

Opûr, par quí brîsa bôn d urganizères e ch'i s mitèven a còrrer in fûria al ûltum mumânt, as psèva dîr **Mâi stè in trèno e brîsa bân ed balèr e anc quassta Brîsa bân ed balèr e mâi stè in tranvâi con l'unbrèla avèrta**. Al dé d incû, ed balèr i én bôn tòtt parché l é asè scusèr un pô al cûl, mo la prémma pèrt dal détt l'arèv da èser cgnusó dai *manager* ch'i urganézzèn i trèno di pendolèr. Da un lavuradâur ch'al và inânz e indrî tòtt i dé, só la cumditè ed sti trèno ai ò sintó dîr **I én còmmed cómme di tamarâz inbuté ed góss ed nûs**, e anc **I én puntuèl cunpâgna un pufaròl quand l à da paghèr**.

Par turnèr al prémm argumânt, pusèbbil ch'an s arîva brîsa d âura ed méttres a sèder intâuren a una tèvla e zarchèr ed méttres d acòrd par fèr in manîra che ai finéssa ed murîr tanta zânt? Al srèv cme dîr **L é âura ed méttre a bójjer la pgnâta**. Dèi bân un tâi ed dscârrer ed *guerra mondiale, nucleare* e rubâza ed sta pòsta! Csa cardîv ed canpèr sänper? Badè bân che al gabariòt l é zèrt anc par vuèter capuriòn! Chisà, sperân pò che, quand la pgnâta la bói, ai séppa anc socuànt macarón da méttre dânter. Macarón? Pardòn, a vlèva pò dîr Tajadèl.

Gigén

I cavâl ch'i tirèven i barcôn dal Navèlli

Quassta l'è nôva...

V arcurdèv? Una vòlta al cinnema i fèven dla reclâm, a diràn acsé, "lochèl". Ai èra una agenzî ch'la s ciamèva *Proclama* ch'la prujetèva dâl

diapòsitiv par fèr la publizità a däl ditt bulgnaisi. Ai n'èra ónna ch'la sunèva acsè: *"Il più tardi possibile, ma con Franceschelli"*, con un vciarlàtt ch'al curèva drî ala caròza da mòrt.

Da un pôc ed tänp as vadd in gîr di gran manifèst, cunpâgn a quall qué sätta, ch'i fan la reclâm ai sù sarvézzi, in cla manîra ch'a vdî...

Am vén in amânt al finèl dla *Livella* ed *Totò*, int la traduziân ed **Franco Frabboni**: "...zarcân d'èser pió sèri, almânc da mùrt!"

F. C.

Chi èrel?
Gastone Vandelli

Stramèz ai poëta bulgnâs, Gastone l'è un sît particulèr: l'èra bân ed scrîver däl poësi pénni ed dramatizité, pr esânpi "Mòrt in culéina" só un episòdi dla guèra partigèna, e "Ai ténp dal cânt Cazòla", in dôvv ai é da pisèrs adòs dal rédder.

Gastone l'èra un òmen dala picâja tandra, ch'al s'cumuvèva con gnînte e mé, quand a scrivèva una canzunatta nova, sóbbit dâpp andèva da ló a cantèr la pr avair al sò giudèzzi. E ló, se la canta l'èra sèria, cme pr esânpi "Prè ed Cavrèra", l'èra sicûr che a un zèrt pònt l'arèv tire fòra al fazulàtt par sughères i ûc'. Una vòlta al taché a zighèr prèmma che mé a prinziapièss a canter!

L'avèva un ânùm nòbil e generâus:

quand al fèva al purtinèr al Sbdèl Mazâur, ògni vòlta ch'al vdèva che un paziânt al turnèva a cà, ló al vgnèva fòra dala sò guardiòla pr andèr l a salutèr.

Una sîra, insàmm a Romano Danielli, al grandèssum buratinèr, a Gigén Lîvra, a Zóff e a cal sumarnâz ed Chicchi, andènn a fèr una serèta dialetèl ala Fèsta dl'Unitè. Finé al spetâcuel, a s'farmènn a magnèr int un stènn in dôvv i fèven däl tajadèl strepitâusi, e la fò una fèsta pr al palèt. Gastone, che par vî ed zèrt dstûbr l'èra a dièta, cla sîra al magné una fèggna ed tajadèl col parsótt e una cutulatta ala bulgnaisa con cuntâuren ed patèt frétti. Un tariân!

La stmèna dâpp a turnènn ala Fèsta, tòtt cuntént parché a savèven che dâpp a srènn andè a strafughères ed tajadèl in cal famâus stènn. Una vòlta a sèder, ai arîva al camarîr tòtt premurâus ch'al fà, al dis:

- *Questa sera facciamo cucina macrobiotica: una bontà...*

Oramâi ch'ai èren a sèder, al srèv stè un brótt gèst livères só e andèr vî e al fò acsé che cla sîra a Gastone ai tuché ed magnèr dla ròba pió tréssta ed qualla ch'l'èra solît magnèr tòtt i dé...

E al s'mité a zighèr, in st mânter che Chicchi al ciamé al camarîr e ai déss:

- *Sèl cus'ai é ed bân qué?*

E al camarîr, tòtt ringaluzé: - *Dica, dica...*

E Chicchi, con la sò bèla fâza da trichèco:

- *Gnînte!*

Gastone al s'mité a rédder, dscurdândes ed cla ròba tréssta ch'ai èra tuché ed magnèr.

F. C.

La reclâm d una vòlta

Ocarine ordinarie di canto

assortite nelle tonalità, verniciate color legno lucido Acuto do-si-la -sol-fa-mi-re. L. 1.90, per posta L. 1.90.

Ocarina nera con una pompa L. 3. Due pompe L. 4.50.

Ocarine coperte in celluloidi bianche L. 6.-

OCARITON a tubetti regolatori di metallo per intonarlo a qualsivoglia corista (Diapason) specialmente col pianoforte. Prezzo L. 4.-

Metodo facilissimo per imparare senza maestro a suonare l'ocarina contenente esercizi pratici, studi melodici, e sei pezzi ricreativi per 1 o 2 ocarine L. 1.-

Mé a sânn néd a Bùdri e da cínno, mé e i mî cunpâgn, ògni tant a saltèven in vatta ala biziclatta pr andèr a catèr **Guido Chiesa**, quall che – alâura – l'èra l'ònnic costrutâur d'ucarènni ed teracóta. Al sò laboratòri l'èra in mèz ala canpâgna, int una càslâza mèza dscalatrè. Par pûc gòbbi a purtèven a cà âli ucarènni stunè, qualli *non com-*

merciabili, mo par nuèter âli andèven bân l'istâss. Int al catâlog dla ditta **Romeo Mangoni** ed Milàn, stanpè dal 1910, ècco la reclâm ed socuanti ucarènni, invarnisè culâur dal laggn o naigri, con la sò pânpa (?). Ai é anc l'ucariton, con i sù tubètt ed metal pr intunèrel...

Mo mé a savèva che par sunèr l'ucarèinna bisugnèva supieri dânter e stupèr i bûs col dîda...

Pôver Ióffa Donèti, ch'al môrs a Milàn dal 1925, ed sicûr l'arà véssst la reclâm dla sò invenziân, trasformè int un quèl arcuèrt ed *celluloide bianca...*

F. C.

Cambio destinazione d'uso...

S'av câpita d'andèr int âl Ciavadûr, fèi chès: la pcarî dal sgnèr Barèldi l'è dvintè un negòzi d'abigliamânt. Stass destén pr al negòzi ch'al fò dl'arzintîr **Enea Stefani** e par quall, sânpèr int âl Ciavadûr, ch'al fò dla ditta **Garagnani** in dôvv i an lasè l'insaggna uriginèl, qualla fâta con âl piastrel ed ceràmica ed Fajânza. Anc dla ditta **Evangelisti**, qualla ch'la vindèva i curdâm pròpi in fâza ala Questûra, ai é vanzè sâul l'insaggna.

Sé, d'acòrd, l'è al prugrès, mo mé a sânn un sentimentèl e quand a pàs dnanz a una quèlca vècia butaiga ch'l'è mudè destinaziân, am sent un pió fât quèl...

Srèla càulpa dla vciâja?

F. C.

Ziviltè

Pedgând drî al Navèlli al pòl capitèr d'incuntrèr un quèl puzlânt, abandonè da quelcòn ch'an s'è brîsa adè d'avairèl pèrs. As sà che drî al Navèlli, bân e spass, ai pâsa däl cumitív con la guîda ch'la i mässtra la blazza dal nòster antîg canèl e quasst sâuratòtt dâpp che

i nûster volontèri i an prudó a tajèr l'êrba, a vudèr i zistén dal rôssc, ch'i én sänper pèn d incôsa.

Alâura, par dèr a Zaiser quall ch'l è sô, avän pensè ed méttèr in gîr drî al sintirén di cartî *così concepiti*:

*O passeggeri che qui transitate,
col freddo d'inverno, col caldo
d'estate,*

*guardatevi intorno ed un grato pensiero
volgete a coloro che qui sul sentiero
puliscono, sfalciano, e vuotan cestini
da ormai quindici anni per voi cittadini.*

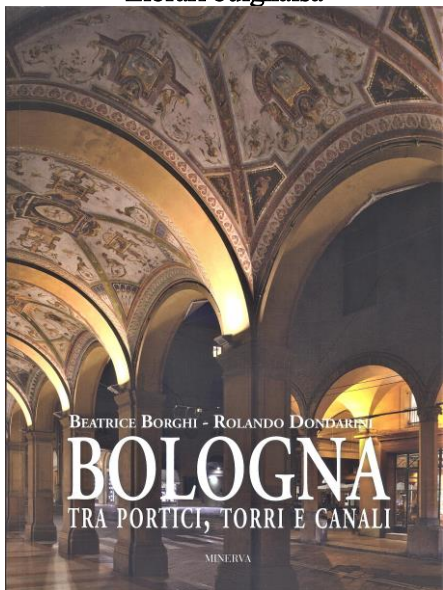
*Buona passeggiata dai volontari del
Ponte della Bionda*

Acisé, giòsst par fèr savair che lé, drî al Navèlli, dal Pânt dla Biânnda fèn al Batfèr, a tgnîr incôsa in âurden a i sän nuèter...

E stièvo!

Fausto Carpani,
Presidente dell'Associazione Culturale
IL PONTE DELLA BIONDA

Librarî bulgnaisa

Rolando Dondarini e la **Beatrice Borghi** i én dû profesûr dl'Universitè che, quand i dezîden ed scrîver un liber, i dan dal gran smêco ala stòria dla nòstra zitè. Anc stavòlta i an ciapè int al sagn, con un bèl liber che, âultr a cuntèr i chès suzdó int i sècol andè, l è ilustrè da un nómmer inpresunànt ed beléssimi fotografî ch'al mässtren una Bulâggna strepitâusa. Un bèl liber adât anc ai pió zûven.

.....

E té cum t ciâmet?

Bèla l'idè ed **Gigén Lîvra** e **Dagnêl Vitèli**, i autûr dal famâus dizionèri, ch'i an vló ardûser int un libartén un

sinifili ed cugnómm, tótt con la sô version dialetèl: pr esâmpi: *Carpani-Carpàn, Nanni-Nân* e vî acsé. Un libartén senpâtic mo che, prémma ed sfujèrel, l è méi lèzer la presentaziàn.

F. C

I artéssta e al Navèlli

Stavòlta stramèz ai "artéssta" a m i métt anca mé... anc se qualla qué sâura la n é brîsa una pitûra mo una fotografî che mé a scaté una sîra d invèren al Pânt dla Biânnda. Ai pinsé pò al mî amîg **Claudio Girardi** a stanpèrta in vatta a una piastrèla, con al risultèt ch'a vdî.

F. C.

Nûs e fnèster

Mé e al mî amîg **Luziàn**, andénn a lavurèr int al Cunsòrzi Murri ala Vèlla Mazacurèti, quèlc tãnp prémma che la Regiàn l'istituèss al Sarvézzi ed Ricóver in Cà d Cûra privè, che nuèter dû avèven da inaugurèr. I malè i vènsen mandè ai sù Cunsòrzi, pr utgnîr i documént nezesèri pr al ricóver in Cà d Cûra. Al lavurîr as piàsèva e vésst

che al avèven inpustè nuèter dû, sänza inción pèz gròs a dèrs di ûrden, a s sintèven completamãnt sudisfât e spént a dèr al mâsum ed quall ch'ai èren bòn fèr. Ala maténina, fèn a mezdé, a i èren inpgnè a cuntintèr dimónndi malè, pr un ètr'âura e mèz a tgnèvena preparèr i lavurîr pr al dé dâpp e pò a psèven tirèr un pò al fiè. A druvènn ste tãnp pr âli "incursiàn", vésst ch'avèven catè una cèv spezièl ch'l'avrèva tótt i ambiént dla vélla, che fèn a quèlc ân prémma l'èra stè un sanatóri dl INPS, acsé a dezidènn d andèr in esploraziàn par fichèr al nèl lé d atâuren.

Al prém lochèl visitè al fó l ufèzzi dla segreterî dal Dirizãnt Aministratîv, in duv a catènn un pò ed materièl ed canzlarî anc pasâbil, ch'al s fé dimónndi còmod. Quèsi tótt i dé, dâpp cla prémma esperiãza, con al pòc tãnp a dispuziàn, andénn in gîr ala zairca, una quèlca vòlta fortunè e una quèlca ètra invèzi inóttit. La gran vélla l'avèva dû pian e i soterâni ch'i èren a nòstra complèta dispuziàn, a eceziàn dal teatrén dal setzãnt, di pûc anbulatòri dla Cmónna e dla pèrt ocupè dai ufèzzi dal quartîr ch'i badèven sâul ai sù prasù.

Andénn in zà e in là par dâl stmèn, catànd d incôsa: di quî d valâur e da gnént, mubéggia, biancarî, linzû, una librarî pr i malè con dâl mièra ed liber, al corèdo di usvéi pr i esâm dal sangv, telèfon con al fil tajè amucè ón sâura cl èter int un stanzién e tanta, tanta ètra ròba ch'a n stâg brîsa a dîr parché a la tgnarèv tròpa lóngâ.

L'aministraziàn dl INPS, quand la véns a cgnusãza d avoir da fèr sanmichèl par lasèr la vélla ala Regiàn, la mité in sicurazza al teatrén, la numiné una cumisiàn cunpòsta da zènc pîz grûs ch'i ispezionènn i lochèl purtandes ví la ròba pió preziâusa sänza tuchèr tótt al rèst, ch'al véns praticamãnt dsurdè. Con al tãnp, tóttâ cla ròba amucè ala bòja d un Giûda, la s quèrs d un gran strèt ed pällver e ai bastèva avrîr una fnèstra par livèr só un spulvrâz ch'as parèva ed fèr âl cûr termèl.

Pian pian a dsmitènn ed fèr i nûster gîr, parché an i èra pió gnént da dscurèver e avèven pèrs ògni curiúsitè. Paracc' tãnp dâpp, as turné in mãnt e dèr un'ètra ucè a cal fisumèri ed ròba.

A i ò da dîr che quèlc dé prémma, andànd in gîr pr al pèrc dla vélla, a cujé dâl nûs, ch'a mitè a sughèr in vatta a una scansî dal nòster ufèzzi. Prémma ed cunpagnèr Luziàn int al parcàurs, a m mitè in bisâca socuanti nûs, par biasèri in st mânter ch'andèven in gîr.

Ai èren andè só al prémm pian, in cal gran curidûr ch'al còrr ed banda âl camerèt di ricoverè e avèven apanna avèrt la vedrè zentrèl ch'la divid in dâu pèrt al curidûr, ch'am véns in mânt âl nûs ch'avèva in bisâca. Ed macanûs gnanc dscârr-ren e a fé l ât ed sfrunblèri cânter al mûr par psairi avrîr. Luziàn, ch'l é ón ch'l in sà a vagón, am farmé, digàndum ch'l avèva lèt da una quèlca pèrt d un pió fât quèl ch'al l avèva maraviè: a stèr da sènter cal sò tratèt ed fîsica, âl dâu pèrt dâl nûs, anc s'âl parèven attaché ala perfeziàn, i n èren brîsa un quèl cunpât parché âl "*vibrèven*", parmitànd al góss d èser acsé elàstichi da asurbîr e calèr la viulanza dal còcc': in pôchi paròl, a psèven sfrunblèri cânter ai vîder dâl fnèster, con la sicurazza ch'an srènn brîsa stè bôn ed sfundèri. Détt e fât, a mitènn ala prôva cla vèga teorî, sfrunblând con un pô ed zircospeziàn âl nûs cânter ala pôrta a vîder zentrèl dal lóng e èlt curidûr. Quand âl nûs âli arivèven cânter ai retànguel ed vaider brîsa stuchè, âl fèven un tananâi mâi sintó.

A carsènn pôc ala vòlta la putànza di lanz, fèn a sfrunblèri con tóttla la nòstra fôrza cânter ai vîder, ch'i tgnèven còcc' ala spènta di tîr, mandànd indrî una róggia da fèr spavânt. Âl nòstri uracc' âl vgnèven straziè da chi ciûc da fèr pôra, mo i vîder e âl nûs in fèven gnanc una pîga!

Incantè da cal fenòmen fîsic stranpalè, a pasènn dimónndi par d là dal nòster urèri d usîda e quand arivé a cà dâpp ala pòzza, mî mèder la m gé:

- *A vadd che incû t î stè dimónndi inpgnè, chisà che fâm t arè...*

Mé a i arspâus:

- *Ói ói, l é pròpi vaira, a i ò dimónndi fâm. Dâpp però, par piásair, slóngum bân al macanûs parché a in ò una sbisachè da scuizèr!*

Vèsst che âl teorî dla fîsica, pr èser arcgnusó dal'Acadèmia dâl Siânz, i an da èser realizè e verifiche paracci vòlt con tóttla l'atenziàn pusèbbil, mé a invîd chi m lèz a mètter in prâtica ste

prinzèppi generèl, acsé stranpalè par zuntèr ala fîsica mudèrna un ètra teorî inpurtànta: "**L è impusèbbil sfundèr al vaider d una fnèstra con una nûs!**"

"Però a si arîva d âura benéssum con un pardózz!"

Renzo Bovoli

Âl poesî cûrti ed *Giorgio Campi*

L'Ivonne

Stà mò da sènter, Ivonne:
guèrda che mé an sânn mégga ón ed quí
che in fât d usèl is cràdden
d èser chisà chi!

Però un quèl a t al pòs garantîr:
se té t è la libèddin dl'òca môrta...
...a t fâg murîr!

.....

L udâur

Vàddet, l udâur par mé l é sänper stè
un fatâur esenzièl par giudichèr;
ai è di chès, spezialmânt in amâur,
che l udâur l à un efèt fundamentèl

e defâti una sîra

ch'a balèva tótt strècc con la Zaira,
ch'la fèva la pscaròla in Mirasàul,
cla fatuchîra,

la m à inbariaghè con al sò udâur,
as prèv anc dîr ch'la m à ciapè pr al
nès e par furtónna che a mé
al pass l um piès!

.....

Al mî amîg Sisén

Al mî amîg Sisén

l é sänper stè un amadâur fenomenèl;
tânp fa am dîs:

- Stasîra ai ò una dóna da cuntintèr.

- Mo quant ân èla? Èla la tó etè?

- Ah! Mé an stâg mégga tant a
pignulèr,

par mé una dóna bâsta ch'la respîra,
as pôl sänper fèr quèl.

La siânza di nûster vîc'

Vidariòl (*Lathirus annus*) – cicerchia selvatica, nell'Emilia vetriolo, sorta di latiro comune fra le messi.

2 (*Lathirus aphaca*) vecchia lustra, mullaghera, fior galletto, volgarmente vecchia falsa, dai contadini *vâzza mâta* e in montagna (Porretta) *vidariòl*.

3 (*Parietaria officinalis*) – erba vetriola, murajola, specie d'erba che vegeta sui muri e ne' ruderi, detta vetriolo, perché adoprata a pulire i vetri. Già usata in farmacia. Ha avuto credito di emolliente e diuretica.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese*.

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânda

Nómmer 187 dal 2022

Diretâur iresponsâbil e limusnîr:

Fausto Carpan

Dségg n uriginèl:

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: **Bertén d Sèra**

Abunamént par pòsta: almânc 20 € al ân.

Indirèzz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Tótt i scrètt in dóvv an i é brîsa indichè
l autâur i én ed Fausto Carpani.

I pruvèrbi in fânnd a âl pâgin i én trât da:

A. Lelli – L. Lepri – D. Vitali

I PROVERBI DI BOLOGNA

e dintorni

Pendragon, 2010

Al dizionèri ed riferimânt par cäl paròl
ch'âli én difèzzili da capîr l é quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIS - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIS

Pendragon, 2009

I sît bulgnîs i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.lafamejbulgneisa.it

www.bulgnais.com

Il grande murale del Ponte della Bionda è una realtà

Per chi percorre la via Cristoforo Colombo, prima di arrivare al semaforo di via dei Terraioli, il grigiore metallico del nostro capannone ha ceduto il posto ad una immagine d'altri tempi, quasi un anticipo di ciò che si vedeva, una volta, qualche centinaio di metri dopo: una lingua d'acqua che lambisce il Ponte della Bionda e un barcone tirato da un cavallo che procede lento verso Bologna.

Il nostro sogno di vedere realizzata questa grande opera d'arte a cielo aperto (mt. 19 x 4) si è avverato grazie all'aiuto economico di tanti amici, che ringraziamo di cuore, e alla bravura di Antonio Colaci, l'artista che lo ha eseguito.

 La Grotta 1570
Via dell'Arcoveggio 77, Corticella, BO
35 34 34 66 5   lagrotta1570 grotta1570@gmail.com La Grotta 1570

GIOVEDÌ 19 MAGGIO
ALLE ORE 21.00

"Quando i portici erano di legno"
Casi, personaggi, luoghi del medioevo bolognese
raccontati in musica da
FAUSTO CARPANI

Le cante sono illustrate in contemporanea con
la proiezione dei disegni originali creati da
GIORGIO SERRA

Digitalizzazione immagini
ROBERTA NANNI

PRENOTAZIONE OBBLIGATORIA
ENTRO IL 17 MAGGIO AL 3534346655